

Kitab Daniel - Saratus Dua Puluh Opat

Ngabedah Daniel 11:40 – Panalungtikan Profétik ngeunaan Kasaruaan Sajarah jeung Kajadian-Kajadian Nu Bakal Datang

Jeff Pippenger

2024-03-08

Urang keur nyéépkeun waktos pikeun ngajentrekeun struktur Daniel pasalABELAS, nalika urang ngulik ayat kaopat puluh. Ayat kaopat puluh téh sarua jeung ayat kaopat welas tina Daniel pasal dalapan, dina harti nubuat yén cahaya, anu ku Kristus, salaku Singa tina kaom Yuda, dibuka segelna dina taun 1798, dumasar kana Daniel pasal dalapan ayat kaopat welas; kitu deui, cahaya anu ku Anjeunna dibuka segelna dina taun 1989 dumasar kana ayat kaopat puluh.

Sakumaha anu parantos kami nunjukkeun, nanging can sabenerna dibahas dina hiji tulisan saméméhna, nalika ngagunakeun metodologi hujan panungtungan “garis demi garis,” ayat opat puluh netepkeun dua garis anu béda, sabab éta ngamuat waktu ahir pikeun gerakan malaikat kahiji jeung gerakan malaikat katilu.

Nalika urang ngahijikeun “waktu akhir” dina ayat kaopat puluh dina taun 1798 jeung “waktu akhir”-na dina taun 1989, urang manggihan yén Daniel pasal dalapan ayat opat belas saajar jeung Daniel pasalABELAS ayat kaopat puluh, sabab duanana ngagambarkeun pangaweruh anu dibuka segelna dina sajarah nubuat tilu malaikat dina Wahyu opat belas. Duanana ogé patali ku kanyataan yén ayat opat belas téh visi “mareh” ngeunaan “penampakan” Kristus anu ngadadak ka Bait Suci, sedengkeun ayat kaopat puluh téh visi “chazon” ngeunaan dua rébu lima ratus dua puluh taun sajarah nubuat. Nu hiji mangrupa hiji titik dina waktu, nu hiji deui mangrupa hiji jangka waktu.

Nu hiji ngagambarkeun pamulihan jeung panyucian Bait Suci, nu séjén ngagambarkeun karuksakan jeung diinjak-injakna Bait Suci. Nu hiji ngagambarkeun dua rébu tilu ratus taun, ari nu séjén dua rébu lima ratus dua puluh taun. Nu hiji digambarkeun ku walungan Ulai, nu séjén ku walungan Hiddekel. Nu hiji ngagambarkeun kamanusaan, nu séjén ngagambarkeun kaallahan. Lamun kahartos kalawan bener, ayat ka opat puluh dina patalina jeung ayat ka opat belas téh kacida jero hartina. Taun 1798 ngagambarkeun padamelan kaallahan, jeung taun 1989 ngagambarkeun pangbarontakan kamanusaan.

Dina artikel saméméhna urang geus nangtukeun yén pedaran ngeunaan panaklukan kana tilu halangan ku raja ti kalér dipintonkeun sacara runtuyan, tapi yén panerapan sabenerna tina kajadian-kajadian anu digambarkeun éta kudu diterapkeun kalayan taliti, sabab ayat opat puluh dua nepi ka, kaasup, ayat opat puluh opat, sabenerna saajar jeung ayat opat puluh hiji, nyaéta hukum Minggu anu baris geura datang di Amérika Sarikat. Di dinya lah persatuan tilu rupa kahontal, jeung di dinya ogé amanat sora tarik ti “wétan” jeung “kalér” dimimitian.

Dina DanielABELAS, geus dipikawanoh ku para murid Advent salila mangtaun-taun yén Daniel ngagunakeun hiji téknik husus dina gambaran-gambaranana ngeunaan Roma. Uriah Smith nyatet hal ieu dina buku Daniel and Revelation. Mimitina Daniel ngaidentifikasi kumaha Roma nyekel

kadali kana dunya, tuluy dina ayat-ayat saterusna manéhna mulang deui ka awal sajarah éta ku ngaidentifikasi panaklukan pulitikna, sarta ngajentrekeun kumaha Roma patalina jeung umat Allah dina sajarah anu sarua éta. Tuluy ahirna, manéhna ngaidentifikasi kumaha Roma nepi kana tungtungna. Prinsip anu dipaké ku Daniel disebut “ngulang jeung ngalegaan.”

Téhnik tilu léngkah ieu diidentifikasi dina ayat opat puluh nepi ka opat puluh lima. Ayat opat puluh nepi ka opat puluh tilu ngaidentifikasi prosés tilu léngkah Roma Modérn ngarebut planét bumi, tuluy dina ayat opat puluh opat, Daniel mulang deui ka ayat opat puluh hiji, nalika “warta” anu tuluy diproklamasikeun ku panji saratus opat puluh opat rébu, sarta nalika kapausan tuluy maju kalawan amarah anu gedé pikeun ngancurkeun jeung ngabinasakeun pisan loba jalma. Tuluy dina ayat opat puluh lima, jeung pasal dua belas, ayat hiji, kapausan nepi ka tungtungna kalayan taya nu nulungan, di antara sagara-sagara jeung gunung suci anu mulya, nalika mangsa pangadilan manusa ditutup.

Dina ayat tilu puluh, dina Daniel sabelas, urang manggihan awal hiji sajarah anu ku Sister White dicutat kecap demi kecap nepi ka ayat tilu puluh genep, tuluy anjeunna nyerat, “kajadian-kajadian anu sarupa jeung anu digambarkeun dina ayat-ayat ieu bakal lumangsung.” Ayat tilu puluh jeung tilu puluh hiji nandakeun transisi sajarah ti Roma kapis ka Roma kapausan minangka karajaan kaopat jeung kalima dina nubuat Alkitab, masing-masing. Ayat tilu puluh hiji ngajelaskeun sajarah anu ngagambarkeun kumaha Roma kapausan diteundeun dina tahta bumi dina taun 538.

Dina ayat ka tilu puluh hiji, hal anu pangheulana diidentifikasi nyaéta nalika Clovis, raja bangsa Franks (Perancis modéren), ngadeg pikeun kapapaan dina taun 496. Clovis tuluy robah tina kapercayaan kafir anu terang-terangan kana kapercayaan kafir anu nyumput, nyaéta Katolikisme (agama pamajikanana, Clotilda). Satuluyna anjeunna ngahaturkeun tahta-Na pikeun ngangkat kapapaan kana tahta bumi. Clovis digambarkeun ku “panangan-panangan” dina ayat éta, sabab anjeunna ngahaturkeun panangan kakawasaan militérna jeung panangan kakawasaan kauanganana pikeun pagawean anu harita anjeunna pikul.

Padamelan awal Clovis ngawakilan padamelan sakumna raja-raja Éropa anu baheulana pagan, anu ditakdirkeun pikeun méré rupa-rupa pangrojong ka sundal Roma sapanjang sajarah lumangsung. Clovis, sarta saterusna Perancis, ku garéja Katolik dipaparin gelar cikal ti garéja Katolik, sarta ogé putri pangkolotna ti garéja Katolik. Anjeunna jadi lambang raja anu pangheulana di antara lobana raja anu ngalakukeun cabul jeung sundal Tirus.

Dina ieu harti nubuat, Clovis geus dilambangkeun ku Ahab, anu ogé geus ngalakukeun zinah jeung Jezebel (lambang gareja Katolik dina kitab Wahyu), sarta anu ogé mangrupa raja pangutamana tina sapuluh suku, sakumaha Clovis jadi lambang pangutamana tina sapuluh tanduk (tingali Daniel pasal tujuh) Roma kapis. Para raja Éropa éta ahirna bakal netepkeun sundal Babul dina tahta bumi. Dina ieu harti, Ahab jeung Clovis duanana ngalambangkeun Amérika Sarikat, anu ngalakukeun zinah jeung kapausan dina poé-poé panungtungan.

Ronald Reagan ngamimitian palacuran éta, sarta bakal aya présidén panungtungan anu maksa salapan raja séjén ti Perserikatan Bangsa-Bangsa pikeun ngalakonan kalakuan anu sarua. Reagan jadi présidén dina mangsa ahir dina taun 1989, ku kituna sacara profétik anjeunna kudu ngawakilan

présidén panungtungan dina sajarah nalika salapan raja séjén ngalaksanakeun kalakuan anu sarua, sabab Isa salawasna ngagambarkeun tungtung hiji perkara ku awal hiji perkara. Reagan téh saurang inohong média anu beunghar tur kawentar, kacida dipikawanohna ku gaya biantara-Na anu has, anu mimitina aya dina Partéy Démokrat, tuluy ahirna pindah ka Partéy Républik.

Dina ayat tilu puluh hiji, leungeun-leungeun anu ngalambangkeun kapapaan bakal ngotoran tempat suci kakuatan. Sacara profétis, tempat suci kakuatan pikeun Roma kapir boh Roma kapapaan nyaéta Kota Roma. Ieu dumasar kana kanyataan yén duanana kakawasaan Roma maréntah salila hiji jangka waktu anu tangtu ti Kota Roma, sarta nalika maranéhna maréntah ti Kota Roma, dina hakékatna maranéhna teu kaéléhkeun.

Roma kapir mimiti pamaréntahanana salila tilu ratus genep puluh taun dina Patempuran Actium, dina taun 31 SM. Daniel pasal sabelas, ayat dua puluh opat nétélakeun yén maranéhna bakal ngarancang tipu dayana ti bentengna, nyaéta Kota Roma, salila hiji “waktu.” Hiji “waktu” nubuat téh tilu ratus genep puluh taun, sarta tilu ratus genep puluh taun sanggeus Patempuran Actium, tempat Antonius jeung Cleopatra dikalahkeun, Konstantinus pindah kaluar ti Kota Roma ka Kota Konstantinopel, sarta mangsa kakawasaan Roma kapir anu teu kaéléhkeun éta réngsé.

Nalika halangan géografis katilu pikeun Roma kapapaan (nyaéta bangsa Goth) diusir ti Kota Roma dina taun 538, pamaréntahan kaunggulan Roma kapapaan salila sarébu dua ratus genep puluh taun mimiti lumangsung sarta neraskeun nepi ka taun 1798, nalika paus dipiceun ti Kota Roma, ku kituna ngabalukarkeun tatu paéh anu sipatna nubuat ka sato galak kapapaan; sarta dina taun salajengna, 1799, paus éta (awéwé anu kungsi nunggang sato galak éta) pupus dina kaayaan ditawan.

Leungeun (Clovis) anu ngalambangkeun kapapaan, kudu ngotoran tempat suci kakawasaan, sarta Konstantinus ngamimitian padamelan éta ku cara sacara filosofis ngaidéntifikasi éta kota minangka kota anu leuwih handap batan Konstantinopel; sarta ti harita saterusna, peperangan dina sajarah éta anu dilaksanakeun ku musuh-musuh Roma salawasna museur kana nyerang Kota Roma, sarta dina taun 476, teu aya deui turunan Romawi anu sajati anu maréntah di éta kota, nepi ka taun 538, nalika éta kota jadi tempat suci kakawasaan pikeun Roma kapapaan.

Ahab, Clovis, jeung Perancis ngalambangkeun Amérika Sarikat, jeung tempat suci kakuatan Amérika Sarikat téh nyaéta Konstitusi Amérika Sarikat. Dokumén éta téh hiji dokumén ilahi, sarta éta mangrupa hiji tanda jalan dina sajarah nubuatan. Ti saprak Ronald Reagan nangtung ngabela kapausan dina sajarah anu nuju kana taun 1989, Konstitusi geus aya dina serangan anu terus-menerus jeung beuki ngaronjat, sakumaha tempat suci kakuatan ogé aya dina karuntuhan jeung ragragna Roma pagan. Nalika hukum Minggu anu geura datang di Amérika Sarikat dilarapkeun, Konstitusi bakal ditumbangkeun sagemblengna. Ti mangsa Reagan nepi ka hukum Minggu éta, sajarah ti taun 330 nepi ka 538 diulang deui. Dina taun 538, kapausan ditempatkeun dina tahta, ku kituna ngalambangkeun cageurna tatu mautna dina hukum Minggu éta.

Mangsa ti Ronald Reagan nepi ka hukum Minggu téh mangrupa hiji mangsa nubuat anu sacara husus dipikawanoh ku Firman nubuat Allah. “Leungeun-leungeun,” anu dilambangkeun ku Clovis, ogé kudu nyabut “kurban sapopoé,” tina karajaan Kakaisaran Romawi anu baheulana kapir.

Agama kakaisaran éta ti mimiti pisan geus kapidir, sarta Clovis ngamimitian karya ngagantikeun agama kapidir anu kabuka ku agama Katolik, anu saéstuna ngan ukur kapidirisme anu dibungkus.

Amérika Sarikat sapinuhna miceun agama Protestanisme nalika nagara éta maksa tanda kakawasaan kapausan dina hukum Minggu anu baris geura datang, sabab hiji-hijina harti tina kecap “Protestan” nyaéta ngaprotes Roma. Lamun anjeun narima tanda kakawasaan Roma, hartina anjeun henteu ngaprotes Roma. Dina Amos pasal tilu, ayat tilu, Amos ngajukeun patalékan rétoris: “Can two walk together, except they be agreed?”

"Dina gerakan-gerakan anu ayeuna keur lumangsung di Amérika Sarikat pikeun ngajamin rojongan nagara ka lembaga-lembaga jeung kabiasaan-kabiasaan garéja, urang Protestan keur nuturkeun tapak léngkah kaum papis. Leuwih ti éta, maranéhna keur muka panto pikeun Kapapaan sangkan meunang deui di Amérika Protestan éta kakawasaan pangluhurna anu geus leungit ti dirina di Dunya Heubeul." The Great Controversy, 573.

Nalika ageman kapercayaan paganisme dicabut minangka agama resmi karajaan dina taun 508, hal éta ngalambangkeun yén panghalang anu digambarkeun ku Paulus dina 2 Tesalonika pasal 2 geus dipiceun saméméh panyingkapan jalma dosa dina hukum Minggu anu geura sumping di Amérika Sarikat. Panundukan agama anu sacara kabuka pagan, anu ngalih kana agama pagan anu nyumput, nyaéta Katolik, teu kajadian saketika, sarta dina sajarah ditandaan mimiti ku pertobatan Clovis kana Katolik dina taun 496, sarta réngsé sapinuhna dina taun 508.

Ku kituna, ti mangsa Reagan, dimimitian dina taun 1989, nepi ka hukum Minggu anu geura datang, Protestantisme sajati bakal dikeang sapinuhna di Amérika Sarikat. Dina waktu éta Konstitusi, “kabinangkitan kakuatan” pikeun Amérika Sarikat, bakal digulingkeun, sarta pagawean kaopat tina “panangan-panangan” dina ayat ka tilu puluh hiji bakal kalakonon, sabab “panangan-panangan” harita nempatkeun kapausan dina tahta bumi, sakumaha anu kajadian dina taun 538.

Sanggeus kapausan naék kana tahta dina taun 538, carita dina Daniel robah tina ngajéntrékeun kumaha kapausan ngarebut dunya, kana perkara kumaha kapausan nganiaya umat Allah dina éta sajarah. Dina ayat kaopat welas, pasal kasapuluh kitab Daniel, Jibril parantos ngabéjaan ka Daniel yén tujuan titingalian anu badé dipidangkeun téh nya éta pikeun némbongkeun “naon anu bakal tumiba ka umat Allah dina poé-poé panungtungan.”

Ayeuna sim kuring parantos sumping pikeun ngajadikeun anjeun ngartos naon anu bakal tumiba ka bangsa anjeun dina mangsa ahir; sabab éta tetenjoan téh masih pikeun loba poé. Daniel 10:14.

Ayat tilu puluh dua nepi ka ayat tilu puluh genep nyaéta ayat-ayat anu ku Sister White sacara langsung disebutkeun bakal kaulang deui, sarta ayat-ayat éta ngajelaskeun panganiayaan dina mangsa pamaréntahan kapausan salila sarébu dua ratus genep puluh taun, ti waktu éta ditempatkeun dina tahta dina taun 538, nepi ka narima tatu nu matak paéh dina taun 1798.

Jeung jalma-jalma anu lampahna jahat ngalawan perjangjian, ku panyangjungan anjeunna baris diruksakkeun; tapi umat anu nyaho ka Allahna bakal jadi kuat, sarta ngalakukeun

kalakuan-kalakuan anu gagah. Jeung anu boga pangarti di antara umat bakal ngajar loba jelema; sanajan kitu maranéhna bakal tumpur ku pedang, ku seuneu, ku panangkar, jeung ku rampasan, salila mangsa anu lila. Ayeuna, nalika maranéhna tumpur, maranéhna bakal dipaparin pitulung anu saeutik; tapi loba anu bakal ngagabung ka maranéhna ku panyangjungan. Jeung sawatara ti antara anu boga pangarti bakal tumpur, pikeun nguji maranéhna, jeung pikeun nyucikeun, jeung pikeun ngajadikeun maranéhna bodas, nepi ka waktu ahir; sabab éta masih kénéh pikeun mangsa anu geus ditangtukeun. Jeung raja éta bakal ngalakukeun nurutkeun kahayangna sorangan; jeung anjeunna bakal ngagabungkeun dirina, jeung ngamulyakeun dirina saluhureun unggal allah, sarta bakal ngucapkeun hal-hal anu matak pikaheraneun ngalawan Allah anu ngungkulan sagala allah, sarta bakal hasil nepi ka amarah éta réngsé; sabab naon anu geus ditangtukeun, éta bakal kajadian. Daniel 11:32–36.

Ayat-ayat éta ngajelaskeun panganiayaan dina Jaman Poék, sarta ayat tilu puluh genep tuluy netelakeun yén kapausan bakal hasil nepi ka amarah kahiji Allah ka karajaan kalér Israél rengse dina taun 1798. Daniel mimiti netelakeun kumaha kapausan ditempatkeun dina tahta bumi, tuluy kumaha kapausan berinteraksi jeung umat Allah, sarta saterusna kumaha ragragna ahir kapausan. Ayat opat puluh nepi ka opat puluh tilu dina Daniel sabelas netelakeun kumaha kapausan nyokot kakawasaan kana dunya, tuluy ayat opat puluh opat netelakeun kumaha manéhna nganiaya umat Allah dina poé-poé panungtung, sarta saterusna ayat opat puluh lima netelakeun kumaha manéhna ngahontal tungtungna anu pamungkas, kalayan euweuh anu nulungan.

Kecap Ibrani pikeun “bebeneran” dijieun ku Ahli Basa Nu Ajaib ku ngahijikeun hurup kahiji, katilu belas, jeung hurup panungtung tina alfabét Ibrani pikeun ngawangun kecap “bebeneran.” Katilu belas mangrupa lambang pemberontakan, sarta nu kahiji ngalambangkeun nu panungtung.

Ayat tilu puluh hiji ngajelaskeun ahir Roma kahirupan minangka karajaan kaopat dina nubuat Alkitab, sarta ayat tilu puluh genep nangtukeun ahir Roma kapausan minangka karajaan kalima dina nubuat Alkitab. Di antara katerangan anu kahiji ngeunaan ragragna Roma jeung katerangan anu pamungkas ngeunaan ragragna Roma aya pemberontakan, anu dilambangkeun ku kapausan maehan jutaan umat Allah dina sajarah anu aya di antara awal jeung ahirna. Penerapan ayat-ayat ieu ngagem tandatangan “bebeneran.”

Ayat opat puluh nepi ka opat puluh lima, anu dijelaskeun ku ayat tilu puluh nepi ka tilu puluh genep, dimimitian ku ragragna kapausan, sarta ditungtungan ku ragragna kapausan. Di tengah sajarah anu dimimitian dina taun 1798, nepi ka panutupan mangsa pangujian, aya pemberontakan Roma Modéren, anu sakali deui maéhan umat Allah. Penerapan ayat-ayat ieu ogé mawa tanda tangan “bebeneran,” sarta éta saluyu hiji jeung anu séjénna pikeun nyadiakeun dua saksi anu netepkeun “bebeneran,” sarta duanana garis ieu keur ngajelaskeun Roma, anu mangrupa lambang anu bakal “ngadegkeun tetenjoan”.

Dina mangsa éta bakal loba anu ngalawan raja kidul; kitu deui para garong ti bangsamu bakal ngangkat dirina pikeun netepkeun éta titingalian; tapi maranéhna bakal tumbang. Daniel 11:14.

Fénoména nubuat anu dipaké ku Daniel dina pasal sabelas henteu ngan dipaké dina ayat tilu puluh nepi ka tilu puluh genep, tuluy dina ayat opat puluh nepi ka opat puluh lima wungkul. Ayat opat

welas nepi ka salapan welas nétélakeun kumaha Roma kapir ngarebut kakawasaan dunya, tuluy ayat dua puluh nepi ka dua puluh opat nétélakeun kumaha Roma kapir ngurus umat Allah, sarta ti ayat dua puluh opat nepi ka ayat tilu puluh dipidangkeun ragragna Roma kapir.

Ayat opat welas mangrupakeun awal Roma kafir, sarta ayat tilu puluh mangrupakeun tungtung Roma kafir. Dina sajarah anu dilambangkeun di tengah, Roma kafir diidentifikasikeun minangka nu nyalibkeun Kristus; ku kituna, pamberontakan anu aya di tengah éta ngaidentifikasikeun ayat-ayat ieu minangka “bebeneran.” Alfa jeung Omega nempatkeun tandatangan-Na sapanjang pasalABELAS dina kitab Daniel.

Ayat opat puluh ngandung sajarah anu dimimitian dina mangsa Ronald Reagan, sarta anu ngaidentifikasi pasatuan anu dijieun antara Présidén Amérika Serikat jeung manusa dosa. Ieu nandaan hiji mangsa husus anu ditutup ku dipasrahkeunana kapausan kana tahta bumi, sakumaha kungsi kajadian dina taun 538. Henteu kabeneran lamun Clovis, raja bangsa Franka, anu dina jaman kiwari nyaéta Perancis, jadi lambang Amérika Serikat. Clovis mangrupa perlambang Reagan. Reagan téh lambang Protestantisme, sakumaha Clovis ogé lambang paganisme.

Pajoangan anu dina éta Clovis, Raja urang Frank, ngarobah agamana kana Katolik nyaéta Pajoangan Tolbiac (anu ogé katelah Pajoangan Zülrich atawa Pajoangan Cologne). Pajoangan ieu lumangsung dina taun 496. Dina mangsa éta Clovis téh masih pagan, tapi salila pajoangan, nalika katingalina yén pasukanana keur nyanghareupan bahaya éléh, anjeunna neneda ka Allah Kristen anu disembah ku pamajikanana anu Katolik supaya dipaparin pitulung, sarta ngucap kaul yén lamun anjeunna kaluar jadi anu unggul, anjeunna bakal ngarobah agamana kana Kristen. Clovis enya meunang dina pajoangan éta, sarta ku sabab éta, anjeunna jeung sabagian gedé prajurit Franka ngarobah agama kana Katolik, anu nandaan hiji kajadian anu kacida pentingna dina proses pengkristenan urang Frank.

Ronald Reagan, saurang anu ngaku dirina Protestan, netelakeun yén doronganana pikeun ngawangun pakta rusiah jeung paus di Roma téh lantaran anjeunna yakin pisan yén Uni Soviét téh antikristus dina nubuat Alkitab. Dina perjuangan Reagan ngalawan urut Uni Soviét, tanpa nyadar kana kagulunganna dina ngartos saha antikristus téh sabenerna, anjeunna ngahiji jeung antikristus.

“Jalma-jalma anu jadi bingung dina pamahamanana kana firman, anu gagal ningali harti antikristus, tangtu bakal nempatkeun dirina sorangan di pihak antikristus.” Kress Collection, 105.

Amérika Sarikat téh mangrupa lambang nubuat anu dua rupa, sakumaha dilambangkeun ku dua tanduk tina sato galak tina bumi. Perancis ogé mangrupa lambang nubuat anu dua rupa, sakumaha dilambangkeun ku Sodom jeung Mesir dina Wahyu pasalABELAS. Perancis téh anak cikal kapapaan, sarta Reagan, anu ngawakilan Amérika Sarikat, nyaéta anu kahiji tina sapuluh raja dina Wahyu pasal tujuh belas dina poé-poé panungtungan anu ngalakukeun cabul jeung palacuran Tirus, anu geus kaliwat dipopohokeun ti saprak 1798. Anjeunna dipopohokeun dina mangsa ahir dina taun 1798, tapi mimiti diinget deui dina mangsa ahir dina taun 1989.

Clovis, pamingpin Perancis, nandaan wiwitan hiji jangka waktu anu ngakibatkeun kapausan ditempatkeun dina tahta dina taun 538, di mana saterusna kapausan netepkeun hiji hukum Minggu dina Konsili Orléans. Reagan, pamingpin Amérika Sarikat, nandaan wiwitan hiji jangka waktu anu nuju ngarahkeun kana kapausan sakali deui ditempatkeun dina tahta bumi dina hukum Minggu anu baris enggal sumping.

Prancis téh kakawasaan rangkep dua anu nempatkeun kapapaan dina tahta dina taun 538, sarta Prancis, ngaliwatan Jéndral Berthier ti Napoleon, ngagulingkeun kapapaan tina tahta dina taun 1798. Amérika Serikat nempatkeun kapapaan dina tahta dina poé-pocé panungtungan, sarta minangka raja pangutami tina sapuluh raja, Amérika Serikat ahirna bakal “ngajadikeun dirina suwung jeung taranjang, sarta bakal ngahakan dagingna, jeung ngaduruk dirina ku seuneu.”

Ayat opat puluh ngandung sajarah ayat tilu puluh hiji, sarta netelakeun yén pagawéan nempatkeun deui kapapaan kana tahta bumi dilambangkeun ku mangsa waktu anu dimimitian ku Ronald Reagan, sarta ditungtungan ku présidén panungtungan Amérika Sarikat. Présidén panungtungan éta bakal geus dilambangkeun ku Reagan, sabab Isa salawasna ngagambarkeun ahir ku awal.

Dina ayat-ayat kahiji dina Daniel sabelas, eta sajarah nubuat ditepikeun (ayat dua), urang manggihan sajarah anu miheulaan sajarah karajaan Yunani. Yunani mangrupikeun lambang Perserikatan Bangsa-Bangsa, jeung pamaréntahan hiji dunya ku sapuluh raja dina Wahyu tujuh welas. Ayat tilu dina Daniel sabelas ngenalkeun Aleksander Agung, sarta ayat dua ngagambarkeun sajarah anu miheulaan pamaréntahan hiji dunya dina poé-pocé panungtungan.

Dina ayat kahiji, Jibril ngan saukur nétélakeun yén manéhna geus nguatkeun Darius dina awal karajaan bangsa Média jeung Pérsia, tapi Jibril geus sumping ka Daniél dina pasal sapuluh, nalika Koresy urang Pérsia, lain Darius urang Média, anu harita keur maréntah. Sanggeus kalayan écés ngahijikeun éta karajaan salaku karajaan nubuat anu rangkep dua, nyaéta bangsa Média jeung Pérsia (sakumaha halna Perancis jeung Amérika Sarikat), Jibril tuluy ngenalkeun sajarah anu miheulaan karajaan sakuliah dunya milik Aleksander Agung.

Jeung ayeuna ku Kami rek ditingalikeun ka maneh kayaktian. Tingali, bakal aya kénéh tilu raja anu nangtung di Persia; jeung anu kaopat bakal jauh leuwih beunghar ti maranéhna sakabéhna; sarta ku kakawasaanana lantaran kabeungharanana, manéhna bakal ngagerakkeun sakumna pihak ngalawan karajaan Grecia. Daniel 11:2.

Alfa sareng Omega salawasna ngagambarkeun ahir hiji hal babarengan jeung awal hiji hal, sarta ayat kadua nyarioskeun sajarah anu miheulaan diberlakukanna pamaréntahan hiji dunya, sakumaha diwakilan ku karajaan Yunani milik Aleksander Agung. Ayat kadua téh mangrupa hiji garis nubuat ngeunaan Amérika Sarikat, anu, minangka kakawasaan tanduk dua dina poé-pocé panungtungan sakumaha ditipologikeun ku kakawasaan ganda urang Media jeung Persia, sarta ku Perancis. Ayat éta nangtukeun raja-raja anu bakal janten tipologi présidén-présidén Amérika Sarikat dina poé-pocé panungtungan, anu bakal nangtung saméméh pamaréntahan hiji dunya nu tilu rupa, nyaéta naga, sato galak, jeung nabi palsu. Clovis sajajar jeung Reagan salaku présidén kahiji dina awal sajarah anu ngarah kana nempatkeun deui antikristus dina tahta.

Ti jaman Kores, dina Daniel pasal sabelas, bakal aya tilu raja anu disusul ku raja kaopat, anu kacida leuwih beunghar ti maranéhna sakabéhna. Darius teh raja kahiji Kakaisaran Mado-Persia, jeung Kores, anu keur marentah nalika Daniel narima sajarah ti Jibril, teh raja kadua. Opat raja bakal nuturkeun Kores, ku kituna raja kaopat tina raja-raja anu nuturkeun eta bakal jadi raja kagenep.

Raja kagenep bakal jadi raja nu pangbeungharna, jeung présidén (raja) nu beunghar éta bakal “ngahudangkeun” sakumna ngalawan karajaan Yunani. Para présidén ti saprak Reagan nyaéta Bush nu kahiji, Clinton, Bush nu kadua, Obama; ku kituna raja nu kagenep, sarta nu pangbeungharna, nyaéta Trump. Éta raja (présidén) bakal “ngahudangkeun” karajaan Yunani (kaum globalis). Harti tina frasa Ibrani “ngahudangkeun” téh kacida méré kateranganana.

Kecap Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “ngahudangkeun,” dina éta ayat, nya éta hiji akar kecap purba anu hartina “ngahudangkeun”, atawa “hudang”. Dina sajarah anu dilambangkeun ku panguasa kaopat sanggeus Kores, hiji présidén anu jauh leuwih beunghar tibatan présidén-présidén séjénna bakal diangkat, sarta ku kakawasaan jeung kakuatanana hiji “panghudangkeun” bakal diwujudkeun ngalawan Yunani. Yunani, minangka lambang globalisme, progresivisme, jeung “woke-isme,” bakal dibawa kana sorotan sajarah ku présidén kagenep anu pangbeungharna. Anjeunna bakal ngahudangkeun sakuliah karajaan planét bumi kana pasulayan ngeunaan progresivisme “woke-isme” jeung dominasi global.

Hudangna gerakan “woke-isme” progresif, anu kajadian dina mangsa kapersidenan présidén pangbeungharna, lumangsung dina tanduk Republik, pas dina mangsa hudangna sapuluh parawan lumangsung dina tanduk Protestan.

Urang bakal neruskeun ulikan urang ngeunaan Daniel sabelas ayat opat puluh dina artikel salajengna.

“Najan kitu, sanajan kamunduran iman jeung kasalehan geus sumebar lega, aya kénéh anu enya-nya jadi pengikut Kristus di garéja-garéja ieu. Saméméh pangadilan Allah anu pamungkas tumiba ka bumi, di antara umat Gusti bakal aya hudangna deui kasalehan purba anu can kungsi kasaksian ti jaman para rasul. Roh jeung kakawasaan Allah bakal dicurahkeun ka anak-anak-Na. Dina mangsa éta, loba anu bakal misahkeun dirina tina garéja-garéja anu di jerona kanyaah ka dunya ieu geus ngagentos kanyaah ka Allah jeung ka firman-Na. Loba jalma, boh para palayan boh rahayat, bakal kalawan bungah narima eta bebeneran-bebeneran agung anu ku Allah geus disababkeun diumumkeun dina mangsa ieu pikeun nyiapkeun hiji umat pikeun kadatangan Gusti anu kadua kalina. Musuh jiwa-jiwa hayang ngahalangan pagawéan ieu; sarta saméméh datang waktuna pikeun gerakan saperti kitu, manehna bakal narékahan nyegahna ku ngawanohkeun anu palsu. Dina garéja-garéja anu bisa dibawa ku manehna kana kakawasaan tipuna, manehna bakal ngajadikeun saolah-olah berkah husus Allah keur dicurahkeun; bakal katembong naon anu disangka minat agama anu gedé. Jalma réa bakal bungah kacida yén Allah keur damel sacara ajaib pikeun maranéhna, padahal pagawéan éta asalna tina roh anu séjén. Dina kedok kaagamaan, Sétan bakal narékahan ngalegaan pangaruhna ka sakuliah dunya Kristen.” The Great Controversy, 464.